

Silvia Havelková: Podivný deň v škole

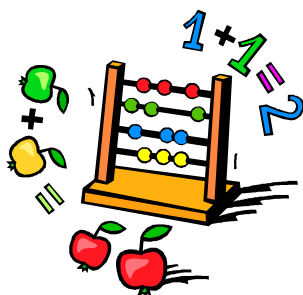
Školienka vchádzala práve do školy, keď pán školník s úsmevom povedal:

„Výborne, konečne dnes meškáš!“

Pomaly si vyzula papučky a obula špinavé čižmičky. Kým prišla do triedy, práve dozvonilo na hodinu. Pani učiteľka sa žiakom takto prihovorila:

„Ták, deti, môžete mať prestávku. Naháňajte sa, pobite sa, lezte cez okno alebo sa striekajte vodou. Desiaty môžete hodiť do koša. Tu som vám nachystala cukríky a lízanky.“

Celú hodinu bolo počuť krik. Keď zazvonilo na prestávku, mali matematiku. Deti si posadali na lavice, nohy spustili na stoličky a obrátili sa chrbtom k tabuli a pani učiteľke.

„1 + 1 = 2,“ vypočítal Adam.

„Píšem ti päťorku!“ povedala prísne pani učiteľka a zapísala známku do učebnice angličtiny.

„Aj mne! Aj mne! Aj ja si prosím!“ volali deti jeden cez druhého, ale to už prestávka skončila. Znova zvonilo na hodinu a žiaci sa mohli hádzať mokrou špongiou. Cez ďalšiu prestávku bola slovenčina.

„Aké poznáme samohlásky?“

„R, k, m,“ skríkla Martinka tak silno, že skoro padla lampa zo stropu.

Sotva ju však pani učiteľka pochválila, znova zazvonilo. Tak to šlo celý deň.

„Ešte vám dám domácu úlohu. Napíšete si ju zajtra v škole, dobre?“ končila poslednú prestávku pani učiteľka. No deti nesúhlasili, vraj v škole nemajú čas. A tak bez úlohy sa prezuli všetci späť do papučiek a pobrali sa do kina.

